

Podcast: Journalismi

Juontaja: Siiri Welling

Vieras: Johanna Ailio

0:00

Joo markkinointi on hyvä juttu, mutta se ei koske mua. Mä haluan tehdä niin kun uutis- ja journalistista sisältöä sosiaaliseen mediaa ja oon siitä kyllä tosi innoissani, että se on ollut niinku hieno alue.

Talk podcast, näkökulmia muutokseen.

0:16

Tervetuloa Talk podcastin pariin, minä olen Siiri Welling ja tänään keskustellaan journalismista ja sen opetuksesta täällä Turun ammattikorkeakoulussa lehtori Johanna Ailion kanssa. Hei tervetuloa!

Johanna: Kiitos!

Siiri: Johanna, ihan ensin täytyy nyt vielä onnitella kertaalleen, koska tuossa viimevuoden lopulla eli joulukuussa 2023 sulle myönnettiin kunniamerkki, tarkemmin Suomen valkoisen ruusun ansioristi. Onnittelut!

J: Kiitos paljon, kyllä se tuntui tosi hyvältä.

S: Hyvä, että itsekin kerroit, koska ajattelin heti kysyä urheilujournalismin peruskysymyksen, miltä nyt tuntuu?

J: Se oli tosi yllättävää. Mä häkellyin aivan valtavasti, kun se sähköposti tuli ja sitten kyllä totesin, että kyllä se nyt tuntuu kauhean hyvältä, että työnantaja arvostaa sitä mitä on vuosia tehnyt.

S: Niin sä oot ollut meillä pitkään töissä opettajana. Nyt mä en muista enää vuosilukuja, mutta jos sä oot DIAKiin tullut...

J: Siis meidän koulutus siirtyi DIAK-ammattikorkeakoulusta 2011 tammikuussa Turun ammattikorkeakouluun ja DIAKiin mä oon tullut vuonna 2000.

S: Mutta kuitenkin yli kahdenkymmenen vuoden ura nyt opetuksen parissa, voidaan puhua.

J: Ja mehän siis itse siis, totta kai Turun ammattikorkeakoulu on eri asia kuin DIAK,, mutta me jollain tavalla kyllä itse lasketaan koko ajan että se koulutus on sieltä Diakista, koska siinä vaiheessa kun me tultiin Turun AMKiin niin me noudatettiin sitä samaa opetussuunnitelmaa, mikä me siellä oltiin luotu ja sitten pikkuhiljaa on muutettu sitä, että tavallaan koko se historia kulkee tässä mukana.

S: Näissä kunniamerkin perusteluissa todettiin, että sä oot tehnyt pitkään uraan tosiaan media-alan koulutuksen kehittäjänä täällä meillä ja sitten siellä DIAKissa. Ja sitten tosiaan vielä viime vuoden loppuun asti toimit tota tän Tutka-oppimisympäristön vetäjänä ja päävastuullisena päätoimittajana. Tän vuoden alussa on päätoimittajuus siirtynyt Anna Kuuselalle. Mutta puhutaan tästä Tutkasta eli oppimisympäristöstä, joka on siellä journalismin koulutuksessa, niin se alkoi kaksituhattaluvun alussa?

J: Kaksituhattayksi on Tutka perustettu ja siis jos sitä nyt wayback machinesta hakee niin se oli aluksi nimellä tutka.org ja sitten jossain vaiheessa emme tajunneet rekisteröidä domainia. En muista minä vuonna, joskus ennen vuotta 2010, me menetimme tutka.orgin ja sitten meidän piti ottaa Tutka.pro eli sen historia ei näytä niin pitkältä. Pitää googlailla toisella nimellä niin löytää sinne 2000-luvun alkuun.

S: Olitko mukana siis perustamassa?

J: Itse asiassa en, koska se oli aluksi pelkästään kirjoitettuna, eli verkkoviestinnän media. Sinne tehtiin pelkkiä tekstejä ensimmäiset vuodet ja kun siihen aikaan meillä oli FM Radio niin radio oli erikseen. Mutta sitten joskus 2005, mä just yritin niitä vuosilukuja kaivella, mutta en mä muista ihan tarkasti, että

me alettiin.... tai ensin sinne tuli audioklippejä, kun Radio lähti nettiin ja sitten kun purettiin se TV-vuosi/radiovuosi -järjestelmä niin sitten videot tuli mukaan Tutkaan ja sitten siitä tuli monimediallinen ja se oli silloin ensimmäinen tällöinen monimediallinen julkaisu.

S: Mutta kuulostaa myös että tää Tutka on ollut tällöinen...siis no nykyisellään kun kaikki lukee aina verkosta, mutta alun perinhän 2000-luvun alussa printit oli vielä hyvin voimakkaasti suosiossa että tää oli tällöinen edelläkävijä siinä kohtaa.

J: On se ollut kyllä ja siinä on paljon ollut semmoista, että me on haluttu aina kokeilla ja jättää se vapaus opiskelijoille kokeilla ja aina on meidän pedagogiikkamme ollut semmoista, että me on aina palkittu siitä kokeilemisesta, että jos sä kokeilet jotakin ja sitten se ei ihan onnistu, niin se on tosi hyvä juttu, koska siinä saadaan tuloksia siitä että OK tää ei toimi, ei tehdä jatkossa näin, mutta hienoa että kokeilit, saat vitosen!

S: Mä puhun tästä nettisivustosta siellä, oliko siellä perinteisiä uutisia, artikkeleita vai ihan kaikkea?

J: No aluksi siellä oli artikkeleita. Ja Tutkan ideana oli, että tehdään mediasta juttuja, että se oli niin kuin yksi semmoinen iso teema siinä ja ihan ne ekat jutut mitä siellä 2001 on, niin ne näyttää käsittelevän mediaa, tavalla tai toisella. On siellä muutakin. Mutta se on niin kuin yksi semmoinen teema kulkenut pitkään mukana siinä, että tehdään medialle mediasta.

S: Eli vähän semmoista mediatutkimusta samalla on siinä tehty jonkin verran ehkä?

J: Ei se nyt tutkimusta, mut sellaisia mielipiteitä tai havaintoja, kommentteja, ilmiöitä ja henkilöitä. Mutta media on hiukan vaikea aihe ainakin videolle, koska silloin se käsittelee asioita jotka on jo tehty niin sitä sitten ruvettiin vapauttamaan että ne on ylipäätään paikallisia aiheita ja ennen kaikkea kohderyhmän koko ajan on ollut nuoret aikuiset ja opiskelijat.

S: Muistatko sä tai tiedätkö, että kenen idea ylipäätään Tutkaa on ollut alun perin?

J: Mä luulen, että Jarkko Elo ja Kari Nevalainen sen pani käyntiin. Tosin siis. Meillä oli Larri Verrmola oli kanssa silloin opettajana. Mä en ole nyt ihan varma, että oliko se Larri vai oliko se vasta silloin kun Jarkko tuli taloon, jolloin Tutka lähti.

S: OK ja keitä oli silloin opettajana silloin kun olet saanut Tutkassa olla mukana?

J: No silloin siis mä olen ollut silloin kun on ollut Pär Landor ja sitten Pia Oförsagd ja minä ja sitten Johanna Vaaherkumpu oli siinä kielen tarkastuksessa, että hän luki niitä juttuja niin kuin kielen kannalta.

S: No minkälaisista se Tutkan parissa työskentely on sinun aikana ollut, siis illan alkuvuosina?

J: No musta se on ollut kyllä kauhean kivaa. Siis se oli aikamoista. Meitä oli siellä oli iso resurssi sillä tavalla, että meitä oli 3 opettajaa toimituksessa ja mun vastuulla oli pelkästään videot ja sitten Pia kuunteli audiot ja ohjasi niitä tekstejä, mutta me oltiin kaikki aina kaikissa toimituspalavereissa läsnä ja keskusteltiin jokaisen opiskelijan jutusta ja usein saatettiin olla jopa eri mieltä siitä kärjestä ja se oli osa tavallaan sitä periaatetta että opettajatkin voi olla eri mieltä keskenään. Opiskelija päättää, ketä hän uskoo ja sitten katsotaan mitä siitä tulee. Sitten meillä oli kehityskeskustelu aina sen Tutka-rupeaman päätteeksi. Kaikki 3 opettajaa istui pöydän takana ja kutsuttiin yksi opiskelija kerrallaan sinne keskustelemaan että missä mennään ja mitkä on sun vahvuudet ja missä voisit vielä kehittää. Itse koimme, että se meidän koulutus oli tosi paljon toimitustyöskentelykeskeistä ja me panostettiin siihen paljon ja koettiin se valtavan tärkeänä oppimisympäristönä.

S: Muistatko sä yhtään, että minkälaisilla työkaluilla sitä, jos puhutaan monimediallisuudesta, niin minkälaisia työkaluja opiskelijoilla oli käytössä?

J: No videot oli alkuun Vimeossa. Nythän on Youtubessa että ne on linkattu ja samoin audiot on ollut sitten omalla palvelimellaan josta ne on linkattu. Se on aina toiminut parhaiten että ulkopuolinen serveri on pyörittänyt näitä raskaampia tiedostoja. Ja tota wordpressissä on kyllä oltu mun mielestä aina. Mä en muista oliko Kari Nevalainen koodannut meillä jonkun oman sivuston ihan alussa, vai oliko se wordpress jo silloin. Ennen kuin se meni Turun AMK:n palvelimelle kaikki, niin se oli enemmän itse muokattavissa, mutta sen tietoturvariskit oli melkoiset silloin kun se ei ollut meidän hallussa. Jonakin vuonna se hakeroitiin, ja se sitten innosti siihen, että se täytyy saada AMK:n palvelimelle ja parempi tietoturva.

S: Miten opiskelijat vaikka äänitti näitä audioita tai miten kuvattiin sitten videoita?

J: Joo kuvattiin kyllä ihan isoilla kameroilla. Ja sitten editoitiin.... Oliko meillä oli final cut pro? Joo mut mä oon opettanut Avidia, Final cutia ja Premiere prota nyt sitten että kaikki editit on käyty läpi, samanlaisia ne kaikki on. Nyt tää mobiili on vasta tullut nyt ihan viime vuosina että kun eihän puhelimilla pystynyt silloin aikanaan mitään kunnollista tekemään että nyt pystyy, mutta että silloin kuvattiin isoilla kameroilla. Ja editoitiin kunnan videon editissä ja samoin sitten audiolle oli. Sitten oli Zoomit (Zoom H2N) ja en mä tiedä onko ennen sitä ollut vielä jotain muita tallentimia. Mä muistan kyllä Zoomin olleen semmoinen hieno uusi keksintö että nyt näin pieneen tallentimeen sai audiota. Mutta onko meillä joskus ollut mikserit ja muut. Tuskin Tutkatyössä. Siis videossa on ollut kyllä ihan ääni mikserit ja sitten isoon kameraan on mennyt ääni ja silleen mutta Tutka-audioita on varmaan aina tehty jollekin pienemmälle tallentimella.

S: Tosiaan pitää varmaan itsekin myöntää tässä, että siis kyllä Johanna on opettanut myös minua aikoinani eli olen opiskellut täällä Turun AMK:ssa journalismia vuosina 2011-2015. Ja olen editoinut videoita sillä final cut pro:lla. Muistan että se oli tosi ärsyttävää. Se kaatuili hirveän paljon. Varmaan jotenkin jos videotiedosto oli liian iso niin se sitten se aina cräshäs ja sen mä muistan että se oli kauhean tuskasta silloin. Ja sitten muistan audioista, että olisin ainakin oman opparin editoinut Audacityllä.

J: Näin varmaan, mä olen ollut niistä audioista vähän pihalla, että mä oon kyllä jonkun kerran käynnistänyt niitä ohjelmia jotain varten, mutta kun meillä on niin hyvä audio-opettaja, niin sitten ei ole tarvinnut opetella sitä.

S: Mutta nyt tänä päivänä niin ei ole ehkä näin isoja videokameroita enää käytössä. Mullakin oli joku zoom silloin.

J: No siis just nyt meillä tulee uusi OPS ensi syksynä ja nyt siitä jätettiin sitten niin kun ammattikameraopetus kokonaan pois. Että kyllähän nyt vielä nää jotka on sisällä niin niille on opetettu noi keskikokoiset videokamerat mutta kun ei toimituksissa enää käytetä niitä, niin nyt siirrytään aikailla oikeastaan kokonaan mobiiliin. Jos joku nyt erityisesti haluaa kuvausta opetella, niin siihen täytyy joku mahdollisuus suoda. Mutta nyt me jätetään kyllä isot kamerat pois.

S: Journalismissa puhutaan paljon mojoilusta. Elikkä tästä mobile journalismista ja itsekin olen sitä kyllä tietoinen ja ja oon huomannut mitenkään esimerkiksi iPhoneen on kiinnitetty näitä eri mikkejä ja sitten on omat jalustat ja muut sitten noille puhelimille että saadaan ihan televisioon sopivaa videokuvaa. Toki ei ihan millä tahansa puhelimella vaan sitten pitää olla oikeasti semmoinen puhelin missä on se hyvä kamera.

J: Niissä alkaa kaikissa olla siis sillä tavalla, että sehän tässä on semmoinen juttu. Mä innostuin tuosta mojoilusta kanssa melkein heti kun se tuli. Ja se on tuottanutkin mulle tosi paljon ulkomaanmatkoja ja kaikkea semmoista toi mobiili journalismi, että just musta sen lähestyttävyyden takia. Se on niin hieno juttu että sulla on aina se väline mukana. Mutta siis se mitä mun piti sanoa on se, että kun me nyt tietysti edellytetään, että opiskelijoilla on oma puhelin ja se voi olla tosi kalliskin hankinta, mutta mä sillä suosittelen ja innostan, että sillä voi sitten tehdä bisnestä, että jos sulla on se puhelin niin se on se kaikkein kallein hankinta että kaikki muut on sitten vaan joidenkin kymppien välineitä, että jos on hyvä

puhelin. Sitten sitä omaa osaamistaan voi myydä ja sulla on laitteet itselläsi eikä tarvitse koittaa vuokrata niitä jostakin. Näissä puhelimissa on paljon tekoälytekniikkaa, niin kyllä nykyään että esimerkiksi niiden kuvanvakaimet on tosi hyviä ja muuta että kyllä nimenomaan jos ei ole hämärissä olosuhteissa, että jos valo riittää niin ei sitä eroa tavallisessa jutussa huomaa. Tietysti sitten on syväterävyys ja tällöisiä. Optiikka on aina optiikkaa, sitten kun on kunnon optiikat käytössä niin totta kai se on erilaista, mutta nopeeseen journalismiin ja nettikäyttöön niin ei sen tarvitse olla erinomaista.

S: Välineet ovat tosiaan muuttuneet vuosien aikana kun puhutaan journalismista ja tietysti sen opetuksesta. Mutta miten sitten ylipäätään se sisältö itsessään, että mä en tiedä ootko sattumalta ollut TikTokissa viime vuosina, mutta siellä on sellainen tili kun Yle eduskunnassa. Erityisesti viime eduskuntavaalien aikaan toimittaja teki sieltä hyvin paljon erilaista sisältöä ja nimenomaan semmoista sisältöä, missä hän oli itse paljon esillä. Että hän itse siis selittää kameralle vaikka viisi Suomen oudoilta lakipykälää ja näin poispäin. Ja mä en itse muista että ihan nyt tän tyyppistä journalismia olisi ollut vaikkapa 10 vuotta sitten.

J: Ei, mutta me aloitettiin nyt viime syksynä niin, kun Tutka meni nyt Instagramiin. Ja joo en laittanut niitä samoja videoita vielä TikTokiin, varmaan nyt sitten täytyy seuraavaksi laittaa, mutta mä oon niinku katsonut just sitä, että ylellä esimerkiksi niinku on samat sisällöt instassa ja tiktokissa. Mutta joo siis että nimenomaan tää selitysvideo on yks näistä formaateista ja Yle ylipäätään on muuttanut videoformaatteja aika toisenlaiseksi. Ja siis Yle on mulle aika hyvä referenssi että mä paljolti kysyn Antti Korhoselta (Yle Lounais-Suomen päällikkö), mitä meidän seuraavaksi kannattaa opettaa ja sitten hän kertoo että mitä tarvitaan markkinoilla. Siellä on näitä lyhyitä videomuotoja ja niitä samoja me nyt sitten tehdään täällä että muutettiin opsia nimenomaan näiltä osin. Jätetään tiettyjä vähän pidempiä kerronnan muotoja kokonaan pois ja siirrytään tekemään pystyvideoita nimenomaan someen ja ehdottomasti journalistisella kärjellä. Että joo markkinointi on hyvä juttu, mutta se ei koske mua. Mä haluan tehdä uutis- ja journalistista sisältöä sosiaaliseen mediaan ja oon siitä kyllä tosi innoissani, että se on musta hieno alue.

S: Kyllähän siinä tarkkakin saa olla sitten toisaalta koska jos miettii että journalismiin tulee olla myös objektiivista niin joskus itse oon miettinyt sitä että häiriintyykö se objektiivisuus silloin jos sä oot itse siinä kertomassa kameralle jonkun asian. Mutta mitä mieltä sä oot?

J: Jatkuvastihan toimittaja tavallaan kertoo asioita. On se spiikki sitten vaakavideossa ständinä eduskuntatalon edessä tai sieltä sisältä niin taustatutkimuksen se vaatii. Että ei ne mielipiteitä ole mitään siellä kerrotaan vaan ne on tarkistettuja faktoja ja aina on haastateltavan puhetta tiivistetty niin että toimittaja selittää sen napakammin ja ehkä kansantajuisesti, kuin mitä tiedemies on kertonut että niin kyllähän se koko juttu joka tapauksessa menee sen toimittajan läpi ja hän tekee valinnat niistä haastatteluklipeistä ja siinä on vaan sitten se eettisyyden ja faktan tarkistamisen vaatimus. Se ei saa muuttua miksikään, vaikka se olisi muodoltaan erilaista ja vaikka siinä puhuttaisi hauskaa itäsuomen murretta niinku muutamissa Ylen videoissa puhutaan ja ne on tosi lähestyttäviä semmoisen kautta niin kyllähän ne ihan puhdasta asiaa silti on.

S: Eli ja on ihan OK että toimittaja itse siinä selittää?

J: Joo ja meillä viikolla 9 alkaa kurssi jossa nimenomaan lisätään aika paljon tätä. Johanna Vaaherkumpu tulee opettaa sitä esiintymistä kameralle ja siellä paljon pannaan ihmiset puhumaan että opintosuorituksen vaatimuksena on, että täytyy itse selittää tai puhua videolle. Ei riitä että vaan haastattelee muita.

S: Eikö nykypäivänä kuitenkin nuoret ole jo aika tottuneita tällöisen selittämiseen ja että ovat esillä myös itse omilla somekanavillaan, niin pitääkö sitä vielä opettaa?

J: Osa on, osa ei. Onhan siinä eroa, että onko sulla puhemaneereita tai epäselvä artikulaatio tai että sen pitää kuulostaa tosi luonnolliselta, mutta se on silti harjoiteltua. Eli mitä tahansa ei voi mumista. Ja sitten jos vaikka nostaa äänen aina lauseen lopussa ylös, kiekasee tai muuta. Niin tällöisiä harjoitellaan sitten pois siinä ja sitten se koko elekieli ja kaikki sellainen, että se on semmoista

kutsuvaa ja avointa ja semmoista myönteistä, niin kaikkea sitä voidaan harjoitella. Ei se tule luonnostaan ja osa tietysti on esiintynyt paljon. Osalla on omat TikTok-kanavat ja niillä on jo isot yleisötkin ja muuta, mutta suurella osalla ei ole.

S: OK no se on hyvä että sitä opetellaan sitten. Kyllä tuli itsellekin flashbackeja. kyllä muistan, että oon ollut jollakin tämmöisellä kurssilla missä just Vaaherkummun Johanna on antanut palautetta siitä omasta esiintymisestä. En enää muista, että mitä palautetta, mutta jotain.

J: Se on hirveän herkkä aihe siis sillä tavalla, että mä aina mietin ihmisten puhemaneereista esimerkiksi, että onko mulla oikeutta sanoa tästä, koska se on kauhean henkilökohtaista. Mutta sitten se saattaa myös ammatillisesti olla haittaa, jos vaikka nielee diftongit koko ajan puhuessaan. Sitten on vaikea saada selvää. Eli yleisön palveluksessa pitää pystyä puhumaan selkeästi ja kauniisti.

S: Nyt on sitten taas seuraava murroshetki mun mielestä journalismissa käsillä tai on jo tapahtunut. Eli siis tekoäly on tullut myös mukaan toimituksiin. Mä oon ymmärtänyt, että tietysti tekoälyä käytetään. Esimerkiksi sillä analysoidaan vaikkapa, että miten jutut on menestynyt siellä netissä ja sitten tietysti myös litterointityökalut ovat yleistyneet myös toimituksessa. Mikä on hirveän hyvä, ettei kenenkään välttämättä tarvitse enää itse litteroida. Mutta miten sä näet, että miten tekoäly tulee vielä muuttamaan journalismia sun mielestä?

J: Kyllä se on jo muuttanut ja se muuttaa edelleen. Sen takia me pidetään tärkeänä sitä, että opiskelijalle opetetaan sen käyttöä. Mä pidän hyvänä sitä, että voi syöttää tietomassoja tekoälylle ja pyytää sitä tiivistämään sieltä oleellisia asioita. Se nopeuttaa, vaikkakin sosiologit Helsingin Sanomissa valittivat, että ihmiset eivät tämän jälkeen osaa enää lukea. Mä oon vähän eri mieltä siitä, että pitääkö tekstien sitten olla 18 sivua pitkiä. Sitä voi käyttää ideoiden sparraamiseen. Voi pyytää yhä uusia ja uusia ideoita ja sitten lähtee itse niistä kehittämään eteenpäin ja ja ja paljon tietysti ihan kielen korjaamiseen ja tarkistamiseen ja semmoiseen, että voi pyytää erilaisia tyylilajeja ja aina se vastuu on viimeisenä, sillä toimittajalla opiskelijalla itsellään, että se ei ikinä ole se tekoäly joka sen päättää, että se on palvelija ja orja ja ei se, jonka tahtoa noudatetaan. Ja tietenkin kriittinen ajattelu. Mun mielestä tää on hirveän hieno paikka sille, että nyt täytyy todella korostaa sitä kriittistä ajattelua, että ymmärtää sen, että se halusi noin tosi paljon.

S: Eli chat GPT laulaa tunneilla.

J: No siis kyllä mä oon kehottanut kaikkia koko ajan kokeilee ja käyttää ja kysellytkin sitä että oletteko te käyttäneet ja jotenkin välillä musta tuntuu, että mä oon itse enemmän innostunut siitä kun opiskelijat. Et "Hei, kokeilkaa nyt, käyttäkää nyt! Se on hyvä juttu!". Kyllä se tulee muuttamaan tällaisia pintatason journalistisia töitä, varmasti ne menee tekoälylle. Mutta sitten se todellinen ajattelutyö ja analyysi ja ihmisten kohtaaminen niin se ei kyllä. En usko että se häviää mihinkään. Journalistin ammatti on kuitenkin ihmisten kohtaamista.

S: Tuli muuten mieleen, että onhan tekoälyä käytetty radiouutisten lukemisessa välillä pelkästään. Tyyliin tämmöisten liikennetiedotteiden lukemiseen. Onko se Radio Novalla peräti, en muista.

J: Aivan joo mä en muista. Meille tulee Kanadasta vieras maaliskuussa ja hän aikoo opettaa tekoälyä, joka kääntää kielen. Kanada on kaksikielinen, eli ranskankielinen ja englanninkielinen, niin he käyttävät tekoälyä siihen, että toimittajan oma ääni puhuu sen saman jutun ranskaksi tai englanniksi. Ja siihenhän on olemassa sovelluksia. Mä en ole saanut sitä vielä toimimaan, mutta mulla on yksi applikaatio siihen että saat itsesi puhumaan mitä tahansa kieltä.

S: Kuulostaa kyllä vähän pelottavalta.

J: Sä et voi kontrolloida että onko se kieli sitten oikeasti sitä, mitä sä haluat sanoa.

S: Mutta sä oot siis profiloitunut ehkä enemmän nimenomaan videosisällön lehtoriksi, kouluttajaksi, opettajaksi, neuvojaksi, niin mikä sua ylipäättään nyt tässä videomuodossa on aina kiinnostanut?

J: Se on niin monipuolinen. Sä pystyt sillä samanaikaisesti viestimään monella eri kanavalla. On kuva ja paikka jossa ollaan ja joka näkyy ja jonka voi aistia ja ääni jolla voi kertoa että lisäätkö sä sinne musiikkia tai tehosteääniä tai jotakin, niin se muuttaa sen merkityksen aivan toiseksi. Sitten on se teksti, puhe ja tunne, ihmisten ilmeet näkyy ja sillä voidaan pysäyttää tai vangita sellaisia merkityksellisiä tunnehetkiä ihan lyhyenkin uutiseen. Elikkä just se sen monipuolisuus.

S: Mä kävin lukemassa tai itse asiassa etsimässä Talkista sun kirjoittamia artikkeleita ja löysin sieltä vuodelta 2020 elikkä 4 vuoden takaa just ennen tätä tätä koronapandemian alkua artikkelin, mikä liittyi mobile documentary videokurssiin tai työpajaan. Ja te kävitte ryhmän kanssa porukalla Koreassa Soulissa, Korean yliopistossa pitämässä siellä jonkinlaisia kursseja. Tän artikkelin lopussa oli muutamia tällaisia dokumentteja, videopätkiä, jotka sä olit tehnyt ja mä katsoin ne läpi. Löytyy myös youtubesta. Siitä tuli mieleen että ne sun spiiikit oli aika hyviä. Tuli mieleen, että olisit ollut joku ulkomaankirjeenvaihtaja tai muu tällainen.

J: Oi kiitos.

S: Niin ootko sä ikinä miettinyt että voisit tehdä uraa television puolella?

J: En. Musta tuli yliopettaja vahingossa ja tänne jäin. Jossain kohtaa kun meillä oli toi mobile dokumentti -hanke niin on Metropolian kanssa Aasiassa matkusteltu, monessa paikassa. Ollaan oltu Intiassa ja Etelä-Koreassa ja Kuala Lumpurissa. Musta oli hauska ajatus että mä en kirjoita matkaraporttia, vaan mä teen matkavideot että sitten mä tein matkavideoita. Oli vaan kivaa. Hotellihuoneessa spiikkasin.

S: Ja ne oli siis mun mielestä ihan hyviä.

J: Kiva! Sainpahan tehdä videolle jotain. Yleensä ei ole aikaa siihen kyllä.

S: No tosiaan kun sä oot tehnyt meillä pitkän uran ammattikorkeakoulussa ja oot syvällisesti päässyt tutustumaan tähän videomaailmaan ja siihen miten rakentuu ja mikä on niiden tulevaisuus. Niin mitä sulla on vielä nyt sitten saavutettavana? Mitä sä aiot vielä tehdä?

J: Tätä sosiaalisen median videoita. Sitä mä nyt haluaisin, saada sen läpi kunnolla tuohon Tutkaan. Siinä on kysymyksiä vielä ratkaistavana. Meillä ei ole hirveän paljon opintojaksoja, valitettavasti, niin ne jää kokeiluksi opiskelijoille. Olisi ihana jos meillä olisi sometoimitus ja sitten voitaisiin tehdä videoita sosiaaliseen mediaan ja sitten niitä tehtäisiin paljon ja usein, eikä niin että mä nyt saat sen yhden videon ja kurssi on suoritettu. Mä olen nyt siitä innostunut ja tästä mobiili videosta ja tietysti tekoälystä kanssa, mutta en mä nyt niin kuin hirveän syvälle siihen ole ajatellut silleen mennä. Enemmän lähinnä innostaa opiskelijoita kokeilemaan, että testatkaa mitä sillä voi tehdä.

S: Hei Johanna Ailio. Kiitos kovasti siitä, että pääsit vieraaksi tähän podcastiin ja oli mukava jutella journalismista sun kanssa.

J: Joo oli hauskaa.

Lisää näkökulmia muutokseen löydät Turun ammattikorkeakoulun verkkolehdestä talk.turkuamk.fi.